

ኤልያስ — ቁጥር ሦስት

እንዲህ ይታወቅ

Jeff Pippenger

2023-09-29

በምሽቱም መሥዋዕት መቅረቢያ ጊዜ፣ ነቢዩ ኤልያስ ቀርቦ እንዲህ አለ፤ የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የእስራኤልም አምላክ ሆይ፣ አንተ በእስራኤል አምላክ እንደ ሆንህ፣ እኔም ባሪያህ እንደ ሆንሁ፣ እነዚህንም ሁሉ ነገሮች በቃልህ እንዳደረግሁ፣ ዛሬ ይታወቅ። 1 ነገሥት 18፡36።

የኤልያስን እንደ ምልክት የሚገልጹትን ባሕርያት ስንለይ ነበር። ከእነዚያ ባሕርያት አንዱ፣ የኤልያስ፣ የመጥምቁ ዮሐንስ እና የዊልያም ሚሊር አገልግሎትና መልእክት የፍርድ መሣሪያዎች መሆናቸው ነው። መልእክታቸውም ጌታ የየራሳቸውን ታሪኮች ይፈትን ዘንድ የተጠቀሙበት ነበር። ኢየሱስም፣ እርሱ ባይመጣ ኖሮ፣ ተንጨጨዎቹ አይሁድ ኃጢአት ባልነበራቸው ነበር አለ።

እኔ መጥቼ እነርሱን ባልናገርኋቸው ኖሮ፣ ኃጢአት ባልነበራቸውም ነበር፤ አሁን ግን ስለ ኃጢአታቸው መሸፈኛ የላቸውም። ዮሐንስ 15፡22።

ሕዝቅኤል በታሪኩ ውስጥ ለነበሩት ክርክር የሚያበዙ አይሁድ ይህንኑ መርህ ይጠቁማል።

እነርሱ ፊታቸው የደረቀ ልጆችና ጽኑ ልብ ያላቸው ናቸውና። እኔም ወደ እነርሱ እልክሃለሁ፤ አንተም እንዲህ ትላቸዋለህ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነርሱም ይሰሙ ወይም ይከልክሉ፣ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና፣ ነቢይ በመካከላቸው እንደ ነበረ ያውቃሉ። ሕዝቅኤል 2፡4፣ 5።

የኤልያስ ምሳሌያዊነት እርሱ የፍርድ መሣሪያ እንደሆነ ሚናውንም ያካትታል።

“የሦስተኛውን መልእክት መልእክት በማወጅ የተሰማሩ ሰዎች፣ አባት ሚሊር እንደ ተቀበለው ያለውን እቅድ ተከትለው መጽሐፍ ቅዱሳትን እየመረመሩ ነው። አባት ሚሊር Views of the Prophecies and Prophetic Chronology በተባለው ትንሽ መጽሐፍ ውስጥ፣ ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና ለትርጓሜ የሚከተሉትን ቀላል ሆነውም አስተዋይና ጠቃሚ መመሪያዎች ይሰጣል፡-”

“1. በመጽሐፍ ቅዱስ የቀረበውን ርእስ በተመለከተ እያንዳንዱ ቃል የራሱ ተገቢ ድርሻ ሊኖረው ይገባል፤
2. ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ አስፈላጊ ናቸው፣ በትጋት በመተግበርና በመጥናትም ሊገባ ይችላል፤ 3. በእምነት የሚለምኑና የማይወዱ ሰዎች ዘንድ በቅዱሳት መጻሕፍት የተገለጠ ምንም ነገር ሊሰወር አይችልም ወይም አይሰወርም፤ 4. ትምህርትን ለመረዳት፣ ማወቅ ስለምትፈልጉት ርእስ የሚናገሩትን የቅዱሳት መጻሕፍት ክፍሎች ሁሉ አንድ ላይ ሰብስቡ፤ ከዚያም እያንዳንዱ ቃል ተገቢውን ተጽእኖ እንዲኖረው ፍቀዱ፤ እና ንድፈ ሐሳባችሁን ያለ ተቃራኒ ማቆም ከቻላችሁ፣ በስህተት ላይ ልትሆኑ አትችሉም፤ 5. ቅዱሳት መጻሕፍት ራሳቸውን ራሳቸው የሚተረጉሙ መሆን አለባቸው፣ ምክንያቱም ለራሳቸው መለኪያ ናቸውና። እኔ አስተማሪ በሚያብራራልኝ ላይ ብመረጥ፣ እርሱም ትርጉሙን ቢገምት፣ ወይም በክፍለ እምነቱ ምክንያት እንዲሁ እንዲሆን ቢፈልግ፣ ወይም ጥበብኛ እንዲቆጠር ቢሻ፣ እንግዲያስ የእርሱ ግምት፣ ፍላጎት፣ እምነት ስርዓት፣ ወይም ጥበብ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ የእኔ መለኪያ አይደለም።”

“ከላይ የቀረበው የእነዚህ መመሪያዎች አንድ ክፍል ነው፤ እኛም መጽሐፍ ቅዱስን በምናጠናበት ጊዜ ሁላችን የተመለከቱትን መርሆች በመከተል መልካም እናደርጋለን።”

“እውነተኛ እምነት በቅዱሳት መጻሕፍት ላይ የተመሠረተ ነው፤ ነገር ግን ሰይጣን ቅዱሳት መጻሕፍትን ለማጣመምና ስህተትን ለማስገባት እጅግ ብዙ ዘዴዎችን ይጠቀማል፤ ስለዚህ አንድ ሰው እነርሱ በእርግጥ የሚያስተምሩትን ማወቅ ቢፈልግ እጅግ ትልቅ ጥንቃቄ ያስፈልገዋል። በዚህ ዘመን ካሉት ታላላቅ ማታለያዎች አንዱ፣ በስሜት ላይ እጅግ መኖር ሲሆን፣ ያ ቃል ከስሜት ጋር ስለማይስማማ የእግዚአብሔርን ቃል ግልጽ ንግግሮች እያልተመለከቱ ራሳቸውን እውነተኛነት ነን ብለው መግለጽ ነው። ብዙዎች ለእምነታቸው ከስሜት በቀር ሌላ መሠረት የላቸውም። ሃይማኖታቸው በስሜታዊ እንቅስቃሴ ይተካል፤ ያ ሲያበቃ እምነታቸውም ይጠፋል። ስሜት ገለባ ሊሆን ይችላል፤ የእግዚአብሔር ቃል ግን ስንዴ ነው። እናም ነቢዩ፣ ‘ገለባው ከስንዴው ጋር ምን አለው?’ ይላል።”

“ከቶ ያልነበራቸውንና ሊያገኙትም ያልቻሉትን ብርሃንና እውቀት ስለልታዘዙ ማንም አይፈረድበትም። ነገር ግን ብዙዎች ከዓለም መስፈርት ጋር ለመመሳሰል ስለሚፈልጉ፣ በክርስቶስ አምባሳደሮች የሚቀርብላቸውን እውነት ለመታዘዝ እምቢ ይላሉ፤ ወደ አስተዋላቸው የደረሰው እውነት፣ በነፍሳቸውም ውስጥ የበራው ብርሃን፣ በፍርድ ቀን ይፈርድባቸዋል። በእነዚህ የመጨረሻ ዘመኖች በዘመናት ሁሉ ሲያበራ የኖረው የተሰበሰበ ብርሃን አለን፣ በዚህም መጠን ተመጣጣኝ ኃላፊነት ይጠየቅብናል። የቅድስና መንገድ ከዓለም ጋር በአንድ ደረጃ ላይ አይደለም፤ እርሱ ከፍ የተደረገ መንገድ ነው። በዚህ መንገድ ብንሄድ፣ በጌታ ትእዛዛት መንገድ ብንሮጥ፣ ‘የጻድቃን መንገድ እንደ የሚያበራ ብርሃን ነው። ወደ ፍጹም ቀንም እየበራ ይሄዳል’ የሚለውን እናገኛለን።” Review and Herald, November 25, 1884.

እኛ እንዳልነበረን እና “ልናገኘውም እንዳልቻልን” ያለ ብርሃንና እውቀት “ስለልተከተልነው አንፈረድብንም።” የዚህ ንግግር አስፈላጊው ክፍል “ልናገኘው አልቻልንም” የሚለው አገላለጽ ነው። ኤልያስ፣ ዮሐንስ እና ሚሊር ለየራሳቸው ትውልዶች ሊደረስበት የሚችል ብርሃንን ይወክላሉ። የመልእክታቸው መኖር፣ በዩናይትድ ስቴትስ በሕግ ቋንቋ “plausible deniability” ተብሎ የሚጠራውን መጋረጃ አስወግዶታል። የኤልያስ መልእክት በሚገለጥበት ማናቸውም ትውልድ ውስጥ ማንኛውንም “plausible deniability” ያስወግዳል፤ ስለዚህም በዚያን ጊዜ ለሚቀርበው ብርሃን ትውልዱን በሙሉ ተጠያቂ ያደርገዋል።

“ወንድሜ በአንድ ጊዜ ስለምንይዘው ትምህርት ምንም ነገር እንዳይሰማ ተናግሮ ነበር፤ ምክንያቱም ምናልባት እንዳይታመን ፈርቶ ነበር። ወደ ስብሰባዎቹ አልመጣም፣ ንግግሮቹንም አልሰማም፤ ነገር ግን በኋላ እንደ ተናገረው እርሱ ቢሰማቸው እንደ ሆነ ሁሉ ራሱን በደለኛ እንደሆነ አየ። እግዚአብሔር እውነትን እንዲያውቅ ዕድል ሰጥቶት ነበር፣ እርሱም ስለዚህ ዕድል ተጠያቂ ያደርገው ነበር። አሁን በሚነገሩት ትምህርቶች ላይ በቅድመ ፍርድ የተያዙ ብዙዎች በመካከላችን አሉ። ለመስማት አይመጡም፣ በጸጥታም ለመመርመር አይፈልጉም፤ ነገር ግን ተቃውሞአቸውን በጨለማ ያቀርባሉ። በቆሙበት ሁኔታ ፈጽሞ ረክተዋል። ‘ባለጠጋ ነኝ፣ ሀብትም በዝቶልኛል፣ አንዳችም አያስፈልገኝም ትላለህ፤ አንተ ግን ጉስቁልና ምስኪንና ድሀና ዕውርና ራቁት እንደ ሆንህ አታውቅም፤ ባለጠጋ እንድትሆን በእሳት የተፈተነ ወርቅን ከእኔ እንድትገዛ፣ እንድትለበስም የራቁትነትህ ኅፍረት እንዳይገለጥ ነጭ ልብስን፣ ታይም ዘንድ ዐይኖችህን በዐይን መድኃኒት እንድትቀጥ እመክርሃለሁ። እኔ የምወዳቸውን ሁሉ እገሥዳለሁ እቀጣለሁም፤ እንግዲህ ቅንዓተኛ ሁን ንስሐም ግባ’ (ራእይ 3:17-19)።

“ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል በመልእክቱ ድምፅ ሥር ለሚኖሩ፣ ነገር ግን ለመስማት ወደ እርሱ ለማይመጡ ይተገበራል። ጌታ መንገዱ ይዘጋጅ ዘንድ እውነቱን በአዲስ አቀማመጥ እያቀረበ፣ አዲስ ማስረጃዎችን እየሰጠ መሆኑን እንዴት አታውቁም? አዲስ ብርሃን በእግዚአብሔር ሕዝብ ወገኖች መካከል እንዲፈስ ምን ዓይነት ዕቅዶችን አዘጋጅታችኋል? እግዚአብሔር ለልጆቹ ብርሃን እንዳልላከ ምን ማስረጃ አላችሁ? ራስን መብቃት ሁሉ፣ ራስን ማግኘት፣ እና የአስተያየት ትዕቢት ሁሉ ሊወገድ ይገባል። እኛ ወደ ኢየሱስ እግር ሥር መጥተን፣ በልቡ የዋህና ትሑት ከሆነው ከእርሱ መማር አለብን። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ረባዮች የራሳቸውን እንዳስተማሩ አላስተማራቸውም። ብዙ አይሁድ ክርስቶስ

የመዳንን ምሥጢሮች ሲገልጥ መጥተው ሰሙ፤ ነገር ግን ለመማር አልመጡም፤ ለመተቸት፣ በሕዝቡ ፊት እርሱን ለማጣላት የሚጠቅማቸውን ነገር እንዲያገኙ በእርሱ ውስጥ ማንኛውንም የማይጣጣም ነገር ለመያዝ መጡ። በዕውቀታቸው ረክተው ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጆች የእውነተኛውን እረኛ ድምፅ ማወቅ አለባቸው። ይህ በእጅግ ተገቢ እንዲሆን በእግዚአብሔር ፊት እንደምና እንደልይ የሚገባበት ጊዜ አይደለምን? በልዩነት አደጋ ውስጥ ነን፣ በተከራካሪ ነጥብ ላይ ወገን የመያዝ አደጋ ውስጥ ነን፤ እናስ እውነት ምን እንደሆነ እንወቅ ዘንድ በነፍስ ትሕትና እና በቅን ጽናት እግዚአብሔርን መፈለግ አይገባንም?” Selected Messages, book 1, 413.

የኤልያስን መልእክት የሚወክሉ ሰዎች የኪዳኑ መልእክተኛ መቅደሱን እንዲያገዙ መንገዱን በሚያዘጋጅ የመንገድ ሂደት ውስጥ የፍርድ መሣሪያዎች ናቸው። የመቅደሱን የማንጸት ሥራ በሚፈጽምበት ጊዜ የአሁኑ እውነት ብርሃን ይገለጣል። ይህ ካልተገለጠ ክርስቶስ ሊያገዛቸው የፈለገባቸውና አሁንም የሚፈልጋቸው ሰዎች የራሳቸውን ማታለል የላኦቅያ ልብስ እንደ ሸፈነባቸው ይቀጥሉ ነበር። ኤልያስ እውነትን እንደ ፍርድ መሣሪያ የሚያቀርብ አገልግሎትን ይወክላል። ስለዚህ የዮሐንስ መጥምቁን መልእክት የገቱ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርት ጥቅም ሊያገኙ እንዳልቻሉ ተነግረናል።

“ወደ ክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት አዋጅ እንደገና እንድመለከት ተመራሁ። ዮሐንስ የኢየሱስን መንገድ ለማዘጋጀት በኤልያስ መንፈስና ኃይል ተልኮ ነበር። የዮሐንስን ምስክርነት የናቁ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርቶች ጥቅም አላገኙም።” Early Writings, 258.

በእግዚአብሔር ሕዝብ መንገድ ትንቢታዊ ታሪኮች ውስጥ፣ ለዚህ ትውልድ ጨለማን ወይም ብርሃንን ለመምረጥ ኃላፊነት የሚጣልበት የአሁኑ እውነት መልእክት የታተመው ይፈታል።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም አትም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመላለሳሉ፣ እውቀትም ይጨምራሉ። ... እርሱም አለ፡- ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ምክንያቱም ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው ነው። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ኃጢአተኞች ግን ክፉን ያደርጋሉ፤ ከኃጢአተኞቹም አንዳቸውም አያስተውሉም፣ ጥበቦቻቸው ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡4, 9, 10።

ለየዘመናቸው የኤልያስን መልእክት የሚወክሉ እነዚያ በክርስቶስ እንደ መልእክተኞቹ ይለያሉ፣ እንዲሁም እንደ የፍርድ መሣሪያዎች እንዲጠቀምባቸው ይመረጣሉ። ኤልያስ “ዛሬ በእስራኤል አንተ አምላክ እንደ ሆንህ፣ እኔም ባሪያህ እንደ ሆንህ፣ እነዚህንም ሁሉ ነገሮች በቃልህ እንዳደረግሁ ዛሬ ይታወቅ” ሲል የለየው ይህንን ነበር።

ይህ እውነት ኢየሱስ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ደግሞ ገልጦታል።

እነርሱም ሲሄዱ፣ ኢየሱስ ስለ ዮሐንስ ለሕዝቡ መናገር ጀመረ፤ በምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጣችሁ? በነፍስ የሚናወጥ ሽምቦቅን? ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ለስላሳ ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፣ ለስላሳ ልብስ የሚለብሱ በነገሥታት ቤቶች ይኖራሉ። ነገር ግን ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን፣ እላችኋለሁ፣ ከነቢይም የሚበልጥን። ስለዚህ በእርሱ የተጻፈው፡- እነሆ፣ መንገድህን በፊትህ ያዘጋጅ ዘንድ መልእክተኛዬን ከፊትህ እልካለሁ የሚለው እርሱ ነው። ማቴዎስ 11፡7-10።

ዮሐንስ ከነቢይ በላይ ነበር፤ እርሱ የፍርድ መሣሪያ ነበር፣ አገልግሎቱም ለትውልዱ ተገልጦ ነበር፤ ምክንያቱም ሊያዩት ወደ ምድረ በዳ ወጥተው ነበር፣ ልክ እንደዚሁ አክላብ ባዘዘ ጊዜ እስራኤል ሁሉ ወደ ቀርጫሎስ እንደ መጣ በእርግጥ ነው። ዊልያም ሚሊር በ1798 የተፈታውን የእውቀት መጨመር ተረድቶ ነበር። እርሱ እውቀቱ እየጨመረ ሲሄድ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ወዲያና ወዲህ የሚሮጡትን ወክሎ ነበር። መልእክቱ በትንቢታዊ ጊዜ ላይ የተመሠረተ ነበር፣ በ1840ም መልእክቱና አገልግሎቱ በእንዲህ ያለ

መልኩ በትውልዱ ፊት ተቀመጡ፤ እንዲሁም የፕሮቴስታንት ዓለም ሁሉ ሥርዓቱ ይሠራ እንደሆነ ለማየት ተመለከተ። ይህም በተረጋገጠ ጊዜ፣ መልእክቱ በዓለም ዙሪያ ተሸከመ።

“በ1840 ዓመት ሌላ የሚያስደንቅ የትንቢት ፍጻሜ በሰፊው ፍላጎትን አስነሣ። ከዚያ ሁለት ዓመት በፊት፣ ስለ ሁለተኛው ምጽአት ከሚሰብኩ መሪ አገልጋዮች አንዱ የነበረው ዮስያስ ሊች፣ የኦቶማን አገዛዝ ውድቀትን የሚተነብይ የራእይ 9 ትርጓሜ አሳተመ። እንደ ስሌቱ፣ ይህ ኃይል... በ1840 አገስት 11 ቀን ሊገለበጥ ነበር፣ በዚያም ጊዜ በቆስጠንጢኖስ ያለው የኦቶማን ኃይል እንዲሰበር ሊጠበቅ ይችላል። እኔም ይህ እንዲሁ መሆኑ እንደሚገኝ አምናለሁ።”

“በተጠቀሰው ጊዜ በትክክል፣ ቱርክ በመልእክተኞቹ አማካይነት የአውሮፓ ተባባሪ ንያላን ጥበቃ ተቀበለች፣ በዚህም ራሷን ከክርስቲያናዊ አሕዛብ ቁጥጥር በታች አኖረች። ይህ ክስተት ትንቢቱን በትክክል ፈጽሞ አሟላ። ይህ ነገር በታወቀ ጊዜ፣ ብዙ ሰዎች ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆዎች ትክክለኛነት ተረጋገጠላቸው፣ ለምጽአት ንቅናቄውም አስደናቂ ግፊት ተሰጠው። የትምህርትና የማዕረግ ሰዎች ከሚሊር ጋር በስብከትም ሆነ በአመለካከቶቹ ህትመት ተባበሩ፣ ከ1840 እስከ 1844ም ድረስ ሥራው በፍጥነት ተስፋፋ።” The Great Controversy, 334, 335.

ከ “1840 to 1844” ድረስ ያለው ዘመን የራእይ ምዕራፍ አሥር የ “seven thunders” ታሪክን ይወክላል። በዚያ ታሪክ ውስጥ በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት እና በክርስቶስ ሁለቱ የቤተ መቅደስ መንጻዶች የተመሰለ የማጥራት ሂደት ተጀመረ። ይህ የማጥራት ሂደት በሚሊር ስለ አንድ ቀን ለአንድ ዓመት መርህ ባለው ግንዛቤ ላይ የተመሠረተ ተራማጅ የፈተና ሂደት ነበር። የኤልያስን መልእክት የሚወክሉ ሰዎች የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ እንዲመጣ መንገዱን ያዘጋጃሉ፤ እነርሱም ብርሃንን ከጨለማ ይልቅ የሚመርጡትን ለማስወገድ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የሚጠቀምበት የፍርድ መሣሪያ ምልክት ናቸው።

እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ ኃያል ነው፤ ጫማውንም ለመሸከም እኔ አልበቃም፤ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል፤ መመዘኛውም በእጁ አለ። አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራዋል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል። ማቴዎስ 3፡11፣ 12።

በዮሐንስ 6፡66 የተመለከተው በክርስቶስ ዘመን፣ ከሌላው ማንኛውም ጊዜ ይልቅ ብዙ ደቀ መዛሙርትን አጥቶ ነበር። ይህ የዮሐንስ ክፍል በተነሳበት በThe Desire of Ages ውስጥ፣ ደቀ መዛሙርቱ የለቀቁት ምክንያት የትንቢታዊ አተገባበር ዘዴው ራሱ ነበር። ቃል በቃል ያለው መንፈሳዊውን እንደሚወክል ሊያስተውሉ አልቻሉም፤ እንዲሁም እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ አባባል፣ ቃል በቃል ያለው ከመንፈሳዊው በፊት ይመጣል።

እንዲሁም እንደ ተጻፈ፡- የመጀመሪያው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ፤ የኋለኛው አዳም ግን ሕይወት የሚሰጥ መንፈስ ሆነ። ነገር ግን መንፈሳዊው ቀድሞ አልነበረም፣ ከዚያ ይልቅ ተፈጥሯዊው ነበረ፤ ከዚያም በኋላ መንፈሳዊው መጣ። 1 ቆሮንቶስ 15፡45, 46።

አይሁዳውያን ፈቃደኞች ስላልነበሩ ስለዚህም መቻል ስላጡ፣ ክርስቶስ ራሱን ሊበላ የሚገባው ከሰማይ የወረደው እንጀራ መሆኑን በገለጸ ጊዜ እርሱን ለመረዳት እምቢ አሉ። ልማዶችና ወጎች ክርስቶስ ራሱ የተጠቀመበትን የአቀራረብ ዘዴ አሸነፉት። ስለዚህ ታሪክ እህት ዋይት እንዲህ ብላ መዝግባለች፡-

“እምነት ማጣታቸው በሕዝብ ፊት በተገሠጸ ጊዜ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ከኢየሱስ ይበልጥ ተራርቀው ሄዱ። እጅግ ተበሳጭተው ነበር፤ አዳኙንም ለማቃሰት እና የፈሪሳውያንን ክፋት ለማስደሰት በጀርባቸው ተመልሰው በንቀት ተዉት። ምርጫቸውን አድርገው ነበር፤ መንፈሱ የሌለውን ቅርጽ፣ ፍሬው የሌለውን ቅርፊት ወስደው ነበር። ውሳኔአቸው ከዚያ በኋላ ፈጽሞ አልተለወጠም፤ ከኢየሱስም ጋር ከዚያ በኋላ ከእንግዲህ ወዲህ አልተጓዙም።”

“መንፈሱ በእጁ አለ። አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል። ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል።” ማቴዎስ 3:12። ይህ ከማንጻት ዘመኖች አንዱ ነበር። በእውነት ቃል ገለባው ከስንዴው እየተለየ ነበር። ተግሣጽን ለመቀበል እጅግ ከንቱና ራሳቸውን ጻድቅ አድርገው ስለነበሩ፣ የትሕትናንም ሕይወት ለመቀበል ዓለምን እጅግ ስለወደዱ፣ ብዙዎች ከኢየሱስ ተመለሱ። ዛሬም ብዙዎች ያንኑ ነገር እያደረጉ ነው። በዛሬው ዘመን ነፍሳት በቅፍርናሆም ምክራብ ውስጥ እነዚያ ደቀ መዛሙርት እንደተፈተኑ እየተፈተኑ ነው። እውነት ወደ ልብ በሚደርስ ጊዜ፣ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንደማይስማማ ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ፍጹም ለውጥ እንዳስፈለጋቸው ያስተውላሉ፤ ነገር ግን ራስን የሚክድ ያን ሥራ ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥ ጊዜ ይቁጣሉ። ‘ይህ ንግግር ከባድ ነው፤ ማንስ ሊሰማው ይችላል?’ እያሉ እያንጎራጎሩ፣ ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን እንደተዉት እነርሱም ተሰናክለው ይሄዳሉ።” The Desire of Ages, 392.

የሌዋውያንን ልጆች በእሳት የሚያነጻው የሚልክያስ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ነው። የእህሉን ማብረጃ በታውን ፈጽሞ ያነጻል፤ ስንዴውን ከገለባው ይለያል። ይህንን ሥራ በዋጭ ያከናውናል። መለያየቱን የሚፈጽመው ዋጭ ነው። ዋጭም ልጆቹን የሌዋውያንን በሚያነጻበት በእያንዳንዱ የታሪኩ ዘመን ያለው የአሁኑ እውነት መልእክት ነው። ዋጭ የኤልያስ መልእክትና መልእክተኞች ናቸው። እነርሱም የፍርድ መሣሪያን ይወክላሉ።

እነሆ፣ መልእክተኞቹን እልካለሁ፤ እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፤ እናንተም የምትደሰቱበት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ እነሆ ይመጣል። ይላል የሰራዊት ጌታ። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይቻለዋል? እርሱ ሲገለጥስ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አጥራቂ እሳትና እንደ አጣቢዎች ሳሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያጥራና እንደሚያነጻ ሆኖ ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል። እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል። እነርሱም ለጌታ በጽድቅ መጣ ያቀርቡ ዘንድ። በዚያን ጊዜም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መጣ እንደ ቀድሞ ዘመንና እንደ ቀድሞ ዓመታት ለጌታ ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፡1-4።

ከመጥምቁ የሱንስ በኋላ የሚመጣው ወለሉን በመንፈሻ የሚያነጻ፣ እንዲሁም እንደ አቃጣሪ እሳት የሆነ እርሱ ነው። የመንጻት ሂደቱ በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ይፈጸማል። ስለዚህም ጌታ ከአዲስ የተመረጠ የቃል ኪዳን ሕዝብ ጋር ወደ ቃል ኪዳን እየገባ ያለበትን ታሪክ ይለይታል። ጥንታዊት እስራኤል ከግብፅ ባርነት በተዳነች ጊዜ፣ የዚያ ቅዱስ ታሪክ አንድ መሪ ጭብጥ “በኩር” የሚለው ጉዳይ ነበር። ይህም የግብፅ በኩራት ሞት ሆነ። ወይም እግዚአብሔር እስራኤልን እንደ በኩሩ መለየቱ ሆነ።

አንተም ለፈርዖን እንዲህ ትላለህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እስራኤል ልጄ ነው። በእውነትም በኩር ልጄ ነው። እኔም አንተን እላለሁ፤ ልጄን እንዲያገለግለኝ ልቀቀው፤ እርሱንም ለመልቀቅ ብትእምቢ እንደምትል። እነሆ፣ እኔ ልጅህን፣ በኩር ልጅህን እገድላለሁ። ዘፀአት 4፡22-23።

እግዚአብሔር እስራኤልን ከግብፅ በማዳን ጊዜ ከእርስዋ ጋር ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ መለኮታዊው ዕቅድ ከነገዶቹ እያንዳንዱ የበኩር ወንድ ልጅ ለክህነት ሥራ እንዲቀደስ ነበር። ነገር ግን በወርቃማው ጥጃ ዓመፅ ጊዜ፣ በዚያ ዓመፅ ውስጥ በሙሴ ወገን የቆመው የሌዊ ነገድ ብቻ ነበር። ስለ ታማኝነታቸውም፣ እግዚአብሔር ከእያንዳንዱ ነገድ የሚገኘው የበኩር ልጅ ለክህነት እንዲቀደስ ያደረገውን ዕቅዱን ሻረ፤ ሌሎቹንም ነገዶች አልፎ ለሌዊ ነገድ ብቻ የክህነትን ልዩ መብት ሰጠው። የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የሌዊን ልጆች ሲያነጻ ይህ፣ ቀድሞ የነበረ የቃል ኪዳን ሕዝብ ወደ ጎን ተደርጎ በምትኩ አዲስ የቃል ኪዳን ሕዝብ የሚቆምበትን ታሪክ ይወክላል። ይህም በመጥምቁ የሱንስ፣ በሚለራውያን ዘመን እንዲሁም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ዘንድ እንዲሁ ነበር እና ይሆናል። ከ1840 እስከ 1844 ድረስ፣ ለዊልያም ሚሊር የተሰጠው ትንቢታዊ መልእክት በፈተና ነጥብ አማካኝነት የመንጻት ሂደት ተጀመረ። ይህም ጌታ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ በጥቅምት 22 ቀን 1844 እንዲመጣ አመራ፤ ነገር ግን የመንጻቱ ሂደት እስከ 1863 ድረስ

አልተጠናቀቀም።

«የዳንኤል 8፡14 ትንቢት፡ “እስከ ሁለት ሺህና ሦስት መቶ ቀናት ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻጸ፤” እንዲሁም የመጀመሪያው መልአክ መልእክት፡ “እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ክብርንም ስጡት፤ ምክንያቱም የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና፤” ሁለቱም የሚጠቁሙት ክርስቶስ በእጅግ ቅዱስ ስፍራ የሚፈጽሙውን አገልግሎት፤ ማለትም የምርመራ ፍርድን እንጂ፤ ሕዝቡን ለመቤዥትና ክፉዎችን ለማጥፋት የክርስቶስን መምጣት አልነበረም። ስህተቱ በትንቢታዊ ዘመናት ቆጠራ ላይ አልነበረም፤ ነገር ግን በ2300 ቀናት መጨረሻ ሊፈጸም በሚገባው ክስተት ላይ ነበረ። በዚህ ስህተት ምክንያት አማኞቹ ተስፋ መቁረጥ ተሰምቶአቸው ነበር፤ ሆኖም ትንቢቱ አስቀድሞ የተናገረው ሁሉ፤ እነርሱም ከቅዱሳን መጻሕፍት ሊጠብቁት የሚችሉት ሁሉ ተፈጽሞ ነበር። ተስፋቸው እንደጠፋ በሚያለቅሱበት በዚያው ጊዜ፤ በመልእክቱ አስቀድሞ የተነገረው ክስተት ተፈጽሞ ነበር፤ ይህም ጌታ ለባሪያዎቹ ዋጋን ለመስጠት ከመገለጡ በፊት ግድ ሊፈጸም የሚገባ ነበር።»

“ክርስቶስ እንደ እነርሱ የጠበቁት ወደ ምድር ሳይሆን፤ ነገር ግን ምሳሌው እንደ አስቀድሞ አመለከተው፤ በሰማይ ያለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እጅግ ቅዱስ ስፍራ መጥቶ ነበር። ነቢዩ ዳንኤል በዚህ ጊዜ ወደ ዘመናት ቀዳሚ እንደሚመጣ ያቀርባል፤ ‘በሌሊት ራእይ አየሁ፤ እነሆም፤ እንደ ሰው ልጅ ያለ አንዱ በሰማይ ደመናት መጣ፤ መጥቶም—’ ወደ ምድር ሳይሆን—’ ወደ ዘመናት ቀዳሚ ደረሰ፤ በፊቱም አቀረቡት።’ ዳንኤል 7፡13።

ይህ መምጣት በነቢዩ ሚልክያስ ደግሞ እንዲህ ተነግሮአል፡- “እናንተ የምትፈልጉት ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ ድንገት ይመጣል፤ እናንተም የምትደሰቱበት የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ፤ እነሆ፤ እርሱ ይመጣል ይላል የሠራዊት ጌታ።” ሚልክያስ 3፡1። የጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣት ለሕዝቡ ድንገተኛና ያልተጠበቀ ነበር። በዚያ እንዲመጣ አልጠበቁትም ነበር። እነርሱ ወደ ምድር እንዲመጣ ይጠብቁት ነበር፤ “እግዚአብሔርን በማያውቁትና ለወንጌልም በማይታዘዙት ላይ በነበረው እሳት በቀል እየወሰደ።” 2 ተሰሎንቄ 1፡8።

“ነገር ግን ሕዝቡ ጌታቸውን ለመገናኘት ገና ዝግጁ አልነበሩም። ለእነርሱ የሚፈጸም የዝግጅት ሥራ ገና ነበር። አእምሮአቸውን በሰማይ ወዳለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚመራ ብርሃን ሊሰጣቸው ይገባ ነበር፤ እነርሱም በእምነት በዚያ በሚያገለግልበት አገልግሎት ውስጥ ሊቀ ካህናቸውን ሲከተሉ፤ አዳዲስ ግዴታዎች ይገለጡላቸው ነበር። ሌላ የማስጠንቀቂያና የትምህርት መልእክት ለቤተ ክርስቲያን ሊሰጥ ይገባ ነበር።”

ነቢዩ እንዲህ ይላል፡- “በመምጣቱ ቀን የሚጻፍ ማን ነው? ሲገለጥስ የሚቆም ማን ነው? እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳትና እንደ አጣቢዎች ሳሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያነጥርና እንደሚያጠራ ሆኖ ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያጠራል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያነጥራቸዋል፤ በጽድቅም መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያቀርቡ ዘንድ።” ሚልክያስ 3፡2, 3። በላይ ባለው መቅደስ ውስጥ የክርስቶስ ምልጃ በሚያበቃበት ጊዜ በምድር ላይ በሕይወት ያሉ ሰዎች ያለ አማላጅ በቅዱስ አምላክ ፊት ሊቆሙ ይገባቸዋል። ልብሳቸው እንከን የሌለበት መሆን አለበት፤ ባህርያቸውም በመርጫት ደም ከኃጢአት የነጻ መሆን አለበት። በእግዚአብሔር ጸጋና በራሳቸው ትጉህ ጥረት ከክፉ ጋር ባለው ጦርነት አሸናፊዎች ሊሆኑ ይገባቸዋል። በሰማይ የምርመራ ፍርድ በሚካሄድበት ጊዜ፤ የንስሐ ገብተው ያሙኑ አማኞች ኃጢአቶች ከመቅደሱ በሚወገዱበት ጊዜ፤ በምድር ላይ ባሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች መካከል ልዩ የመንጻት ሥራ፤ ኃጢአትን የማስወገድ ሥራ ሊኖር ይገባል። ይህ ሥራ በራእይ 14 መልእክቶች ውስጥ ይበልጥ ግልጽ ሆኖ ቀርቦአል።

“ይህ ሥራ በተፈጸመ ጊዜ፤ የክርስቶስ ተከታዮች ለመገለጡ ዝግጁ ይሆናሉ። ‘በዚያን ጊዜም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀደሙት ዘመናትና እንደ ጥንቱ ዓመታት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ

ይሆናል።’ ሚልክያስ 3፡4። ከዚያም ጌታችን በመምጣቱ ጊዜ ወደ ራሱ የሚቀበሉት ቤተ ክርስቲያን ‘ነውር ወይም መጨማይድ ወይም እንዲህ ያለ ሌላ ነገር የሌለባት ክብርት ቤተ ክርስቲያን’ ትሆናለች። ኤፌሶን 5፡27። ከዚያም እርስዋ ‘እንደ ንጋት ትወጣለች፤ እንደ ጨረቃ ውብ፤ እንደ ፀሐይ ጥርት ያለች፤ ባንዲራ እንደ ተሸከመ ሰራዊትም አስፈሪ ትሆናለች።’ መኃልዮ መኃልዮ 6፡10።”

“ከጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣት በተጨማሪ፣ ሚልክያስ ደግሞ ሁለተኛውን ምጽአቱን፣ ፍርድን ለማስፈጸም መምጣቱን፣ በዚህ ቃል ቀድሞ ነግሮአል፤ ‘ለፍርድም ወደ እናንተ እቀርባለሁ፤ በአስማተኞችና በዝሙተኞች ላይ፣ በሐሰተኛ ማለጃዎች ላይ፣ በደመወዙ ላይ ቀጣሪውን በድል በሚያደርጉ፣ ባልቴቲቱንና አባት የሌለውን በሚጨቁኑ፣ እንግዳውንም ከመብቱ በሚገልጹ፣ እኔንም በማይፈሩ ላይ ፈጣን ምስክር እሆናለሁ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ።’ ሚልክያስ 3፡5። ይሁዳም ሲል ወደ ዚህ ትዕይንት ይጠቅሳል፤ ‘እነሆ፣ ጌታ በአስር ሺህ ቅዱሳኑ ጋር መጥቶአል፤ በሁሉ ላይ ፍርድን ሊያስፈጽም፣ ከእነርሱም ውስጥ ኃጢአተኞች ያልሆኑትን ሁሉ ስለ ኃጢአተኝነታቸው ሥራ ሁሉ ሊያስረዳ።’ ይሁዳ 14፣ 15። ይህ መምጣትና የጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣት የተለያዩና የተለዩ ክንውኖች ናቸው።”

“ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናታችን ሆኖ መቅደሱን ለማንጸት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መምጣቱ፣ በዳንኤል 8፡14 የተገለጸው፤ የሰው ልጅም ወደ ቀዳሚው ዘመናት ያለው መምጣቱ፣ በዳንኤል 7፡13 እንደ ቀረበው፤ እንዲሁም ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ መምጣቱ፣ በሚልክያስ የተተነበየው፣ የአንድና የአንዱ ክስተት መግለጫዎች ናቸው፤ ይህም ደግሞ ክርስቶስ በማቴዎስ 25 ባለው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ እንደ ገለጸው ሙሽራው ወደ ሰርጉ መምጣት በሚለው ተወክሏል።” The Great Controversy, 424–426.

በመጨረሻው አንቀጽ ውስጥ አራት “መምጣቶች” ተጠቅሰዋል፤ እነርሱም ሁሉ በአራት የተለያዩ መንገዶች የተመሰሉ አንድና ያው መምጣት ናቸው። ከእነዚያ “መምጣቶች” አንዱ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ነው።

«የዐሥሩ ደናግል ምሳሌ፣ ከእነርሱም አምስቱ ጥበበኞች እና አምስቱ ሰነፎች ስለሆኑ፣ ብዙ ጊዜ ወደ እርሱ እመራለሁ። ይህ ምሳሌ በልዩ ሁኔታ ለዚህ ዘመን ስለሚመለከት፣ በትክክል እንደ ፊደሉ ተፈጽሟል እና ወደፊትም ይፈጸማል፤ እንዲሁም እንደ ሦስተኛው መልእክት መልእክት፣ ተፈጽሞአል እና እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ ያለው እውነት ሆኖ ይቀጥላል።» Review and Herald, August 19, 1890.

እነዚህ አራቱ “መምጣቶች” “የአንድ ተመሳሳይ ክስተት መግለጫዎች ናቸው” ከሆነ፣ በሚለራይት እንቅስቃሴ ውስጥ በአድቪንቲዝም መጀመሪያ የተፈጸሙት እነዚያ አራቱ “መምጣቶች”፣ በአድቪንቲዝም መጨረሻ በኤልያስ እንቅስቃሴ ውስጥ እንደገና “በቃል በቃል” “ይፈጸማሉ”።

ዊልያም ሚሊርና ሚሊርአውያን የመጀመሪያው መልእክት መልእክት ወኪሎች ነበሩ፤ እኛም በቅርቡ ከ Early Writings የጠቀስነው ተመሳሳይ ክፍል ውስጥ፣ የመጀመሪያው መልእክት መልእክት ከዮሐንስ መጥምቅ ጋር ፍጹም ተመሳሳይ ባህሪያትን አለው። የዮሐንስ መጥምቅን መልእክት የጣሉ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርቶች ሊጠቀሙ እንዳልቻሉ የሚናገረውን ክፍል ጠቅሰን ነበር። በሚቀጥለው አንቀጽ ውስጥ እርሷ እንዲህ ትላለች፡- “የመጀመሪያውን መልእክት የጣሉ ሰዎች ከሁለተኛው ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም ከእኩለ ሌሊት ጩኸት አልተጠቀሙም፤ ይህም በእምነት ከኢየሱስ ጋር ወደ ሰማያዊው መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲገቡ ሊያዘጋጁባቸው ነበር።” ዊልያም ሚሊርም ሆነ ዮሐንስ መጥምቅ የፍርድ መሣሪያዎችን ይወክላሉ።

ሁለቱም ባልተገለጡ ኖሮ፣ የየራሳቸው ትውልዶች ብርሃንን በመናቅ ተጠያቂ አይሆኑም ነበር። እግዚአብሔር እነዚያን ሁለት መልእክተኞች ተጠቅሞ የላኦዴቅያን የኃጢአት ልብስ አስወገደ፤ እንዲሁም የቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ የላኦዴቅያን ራቄትነት አሳየ፤ ይህንም ያደረገው ቢቀበሉትም ቢክዱትም በፍርድ ውስጥ ነቢይ በመካከላቸው እንደነበረ ምልክት ሆኖ የሚጠቀም መልእክት በማምጣት ነበር። የ1840 እስከ 1844 ታሪክ በቀርጫሎስ ተራራ ላይ በኤልያስ መሥዋዕት ላይ ከሰማይ በወረደው እሳት ተመስሎ ነበር።

እውነተኛው ነቢይ ከሐሰተኞቹ ነቢያት ተለይቶ ታውቆ ነበር።

ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በኋላ የቀጠለውን የመንጻት ሂደት እንድንዘርዘር የሚገባን ደረጃ ላይ ደርሰናል። እህት ዋይት ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በኋላ "ሕዝቡ ጌታቸውን ለመገናኘት ገና ዝግጁ አልነበሩም። ለእነርሱ ሊፈጸም የሚገባ የዝግጅት ሥራ ገና ነበር። አእምሮአቸውን በሰማይ ወዳለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚመራ ብርሃን ሊሰጣቸው ይገባ ነበር፤ እነርሱም በእምነት በዚያ በሚያገለግልበት ሥራ ውስጥ ሊቀ ካህናቸውን ሲከተሉ፣ አዳዲስ ግዴታዎች ይገለጡላቸው ነበር። ለቤተ ክርስቲያንም ሌላ የማስጠንቀቂያና የትምህርት መልእክት ሊሰጥ ይገባ ነበር።"

አድቪንቲዝም ዳንኤል የሙሴ "መሐላ" ብሎ የጠራውን የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለውን "ሰባቱ ዘመናት" በረሱ ጊዜ፣ ከፍርድ መከፈት ጋር የተያያዙትን እውነቶች ለመረዳት ከነበራቸው የመጀመሪያ ሥራ በኋላ የንጽሕና ሂደቱ እንደቀጠለ የሚያስተውሉበትን ችሎታ አጡ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ የቀጠለውን የመንጻት ሂደት እንመለከታለን፣ እናም ሚሊራዊ አድቪንቲዝም በ1840ዎቹ የተቀበለውን የእውነተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ቀንድ ከሪፐብሊካኒዝም ቀንድ ጋር ማስተካከል እንጀምራለን።